

NOVÁ VES V HORÁCH - VESNICE ÚSTECKÉHO KRAJE ROKU 2011

OBČASNÍK PRO OBCE NOVÁ VES V HORÁCH, MIKULOVICE, MNÍŠEK A LESNÁ 3/2025

INFORMACE STAROSTY

Vážení spoluobčané, začátkem října bude dokončeno nové kontejnerové stání, které realizuje firma Derstav za necelých šest set tisíc korun s DPH. Stání bude sloužit pro Mikulovice ve Starém kopci a budou zde umístěny kontejnery na tříděný odpad i kontejnery na trávu a listí. Věřím, že tato nová služba přinese větší spokojenost, čistotu a také hezčí vzhled než dosud.

Velkým tématem, které řešíme na každém jednání, je doprava. Rychlost projíždějících aut se snažíme řešit s dopravní policií, která u nás občas provádí měření, ale bohužel je to stále nedostačující. Jednali jsme i s Městskou policií v Litvínově o možnosti měřit rychlost v našem katastru, avšak tato žádost byla ze strany města a paní starostky Bláhové zamítnuta. Se SÚS ÚK jednáme o dalším značení rychlosti v obci, nicméně letos na to v jejich rozpočtu nebyly finance. Dohodli jsme se alespoň na zkušebním umístění dopravního značení u pana Vydry, který o něj žádal již delší dobu. Zároveň jsme podali žádost o dotaci na radary a jednáme i o dalších bezpečnostních opatřeních. Bohužel legislativa je složitá, a i když bychom chtěli věci financovat přímo z našeho rozpočtu, bez souhlasu mnoha institucí to není možné. Často tak rozhodují lidé, kteří naši situaci nevidí na vlastní oči. Přesto věřím, že nejlépe může změnit každý z nás – pokud budeme ohleduplní řidiči a budeme respektovat pravidla, uděláme tím pro bezpečnost nejvíc.

Další inforadary plánujeme instalovat na jaře příštího roku. Jejich počet bude záviset na tom, zda vše zaplatíme sami, nebo se podaří získat dotaci. Opět ale platí, že konečný efekt mají v rukou samotní řidiči – pokud upozornění na rychlost nebudou respektovat, situace se nezlepší.

Možná jste si také všimli značících kolíků u silnice nad Triolou. Ty souvisejí s plánovanou rekonstrukcí opěrných zdí nad Horním Jiřetínem. Stavební práce by měly začít v průběhu dvou až tří let. Počítá se s dopravním omezením, ale úplná uzavírka by být neměla. V současnosti SÚS ÚK řeší majetkové vztahy k pozemkům a připravuje projektovou dokumentaci.

Pokud jde o nadměrnou dopravu, především dřevařů a štěpkařů, tento problém řešíme už několik let s policií i s vedením firem a objednateli těchto služeb. Situace se výrazně zlepšila, dnes už jde spíše o jednotlivé prohřešky, které okamžitě řešíme s konkrétní firmou.

Léto máme za sebou a pomalu se připravujeme na zimní období. Jako každý rok apeluji na všechny řidiče, aby využívali odstavné plochy a sledovali předpověď počasí. Může se stát, že kvůli jednomu vozidlu, které zasahuje do komunikace, nebude možné protáhnout celou ulici. Traktor s radlicí potřebuje plnou šíři vozovky, aby mohl bezpečně odhrnout sníh a vyhrnout ho mimo cestu. Prosím tedy o ohleduplnost, aby zimní údržba mohla probíhat bez komplikací.

Děkuji vám všem za pochopení a spolupráci. Přeji krásné dny a co nejdříve babí léto.

Váš starosta **David Kádner**

Opět nám čtvrt roku uběhlo jako nic a máme zde Zpravodaj

Jeřabinové slavnosti

Nejdříve bych si dovolila malé shrnutí akcí, které jsou za námi. Nejprve jsme si 2.8. užili Novoveské letní slavnosti. A to by nebyly naše slavnosti bez vždy přítomné průtrže mračen a lijáku, což přišlo krátce po zahájení. Bylo vidět, že jste již zvyklí a nikoho tato situace úplně nezaskočila. Vytáhly se nepromokavé bundy, pláštěnky, gumáky, deštníky, odpadkové pytle.... prostě kdo co měl to použil. Ukázka Městské policie psůvedu se psy se bohužel kvůli dešti musela zkrátit, ale přesto to byla super podívaná, v zázemí parku jste si také mohli prohlédnout jejich techniku.

Velké poděkování patří šermířům ze spolku Briganti, kteří i přes déšť předvedli úchvatné vystoupení, a ještě s úsměvem. V jejich zázemí byli všichni vítáni a byli i krásnou kulisou k probíhajícímu programu. Jejich druhé vystoupení již bylo bez deště, opět krásná ukázka, po které jste se se šermíři v dobových kostýmech mohli i vyfotit.

Hudební program nám zajistily kapely RIO Litvínov, DBand a ASPARTAM, za jejichž vystoupení moc děkujeme, užili jsme si je a závěrem si i zatančili.

Pro děti zde byly klasicky kolotoče, kvůli dešti byla ve stanu Balónková Evička, která uměla z balónků vykouzlit parádní věci, cokoliv si děti vymyslely. V malém stanu bylo pro děti malování na obličej, airbrush tetování a naplétání copů. Ukázku svého

22. 10. 2025 od 17 h SÁL KD POD LIPOU

VEŘEJNÁ DISKUSE S OBČANY

Přijďte nám říct, co vás trápí: doprava, údržba...

**A na začátku se bude debatovat o obnově vodovodu v části obce ulička Lásky – směr ÚSP.
Bude přichystáno i malé občerstvení.**

Gulášek ze Starého kopce

řezbářského umění nám zde předvedl pan Antonín Dorazin, který nám vyrábí vyřezávané sochy a lavičky.

Navštívila nás také paní Lochovská se stánkem Mischkabakery z Brandova, po jejím chlebu a pečivu se jako vždy jen zaprášilo a fronta zde byla i v tom největším lijáku.

V dalším stánku byla Sýrárna u Kahanu s jejími luxusními sýry, které jste si mohli zakoupit. Jako tradičně zde byly u kolotočů stánky s občerstvením a stánek zde měli také naši hasiči z JSDH, kde jste si mohli dát, mimo jiné, tradiční klobásy z udírny.

Chtěla bych poděkovat všem, kdo pomáhal s přípravami, plánováním, a i následným úklidem a věřím, že jsme si to všichni náležitě užili.

Další proběhlou akcí je Loučení s létem, kde, již tradičně, byl turnaj ve fotbale, cvrnkání kuliček a pивní štafeta. Počasí se tentokrát povedlo a bylo to příjemně strávené odpoledne.

Navázali jsme 13.9. Jeřabinovými slavnostmi, kde jste mohli donést ochutnávku a ochutnat od jiných různé pochutiny. Sešlo se nám toho tady opravdu hodně, byl plný hrnec gulášové polévky, za starý kopec zde byl reprezentativně uvařený zvěřinový gulášek a opět nás poctili hasiči z JSDH Nová Ves v Horách svým stánkem s klobásami a pivem.

Ochutnávka všech pokrmů a poklidné klábosení nás přeneslo do potřeby vyměnit si recepty, které se nasdílely na Facebooku obce. Následovala Drakiáda, kterou 14.9. zhatilo počasí, proto se opakovala 20.9., kdy již draci vesele svištěli vzduchem.

Nyní nás čeká 22.10. posezení s občany na sále KD Pod lípou, kde si můžete přijít popovídat o tom, co Vás v obci trápí, co byste rádi zlepšili, a naopak nás můžete přijít i za něco pochválit 😊

Tématem tohoto odpoledne bude i rekonstrukce vodovodu v dolní části obce, budou zde i zástupci společnosti, která bude rekonstrukci provádět.

28.10. budeme pokládat věnec u památníku u kostela u příležitosti Dne vzniku samostatné Československé republiky.

31.10. nás čeká Dýňo dlabání od 17 hodin v sokolovně, a poté se půjde nahoru do parčíku na Výšinu.

Poté se již přesuneme do předvánočního času, kdy 30.11. bude tradiční rozsvěcení vánočního stromu, Mikulášská nadílka, zpívá celé Česko a Betlémské světlo. Ráda bych také zmínila pár drobností, které se nám na obci povedlo zajistit. Pod rukama šikovného řezbáře Antonína Dorazina nám v parku vyrostly sochy orla, havrana a veverky, které byly vyřezány z původních pahýlů po poražených stromech. Také nám pan Dorazin zhotovil kryt na vodovodní kohoutek v parku a dále se domlouváme na umístění vodníka k rybníčku a dalších lavičkách, které byly v plánu. Mimo klasické údržby osazených ploch a sekání trávy se také povedlo natřít čelní stěnu muzea, které doslova prokouklo, a objednaly se nové prvky na hřiště k Sokolovně a na Výšinu, jejichž instalace je domluvená na příští měsíc. Je také rozdělané kontejnerové stání ve starém kopci, kde se čeká na materiál a v dohledné době, by také mělo být dokončeno. Následně v příštím roce dojde i k úpravě cesty od kontejnerového stání směrem

k hlavní silnici k zastávce autobusu. Také nás všechny trápí stále narůstající doprava a neukázněná řidiči. Proto byla v minulém týdnu uvedena do zkušebního provozu závora na starém kopci, kde nám, prosím, dejte čas, abychom postupně systém doladili. Každopádně se kamkoliv po starém kopci dostanete, jen na některá místa to budete muset kousek objet. Na popud občanů a kvůli potřebě zvýšení přehlednosti jednáme také o umístění zrcadla při výjezdu ze starého kopce dolů směrem Horní Jiřetín a hledáme další řešení, která by nám dopomohla k řešení neúnosné dopravní situace. Také bych tímto chtěla požádat všechny řidiče, aby se chovali dle předpisů a byli ohleduplní, protože popravdě, pokud chceme řešit dopravu, měli bychom začít zejména každý u sebe.

Velkým nešvarem se nám také stává popisování a polepování majetku obce. Prosím všimněte si svého okolí, případně upozorněte ostatní, že toto je špatně. Odstranění obce stojí nemalé finance, které můžeme použít na potřebnější věci. Přeji vám všem hezký a pohodový podzim, snad bude ještě trochu slunečný a těším se na setkání s vámi, třeba na některé z našich akcí 😊

Eva Nirodová, místostarostka

Šermíři na Slavnostech

GRATULACE K NAROZENINÁM

Říjen:

Bendík Miroslav	89
Bendíková Ursula	85
Pešíř Josef	76

Prosinec:

Bejčková Eva	71
Nejmanová Marcela	75
Jahodová Radoslava	73

Listopad:

Vršanský Josef	72
Dvořák Václav	78
Blanařová Miroslava	76
Voglová Eva	72
Vybíral Jiří	78
Tůmová Vanda	74
Petrboková Miroslava	71
Černý Miroslav	74

V září nás bohužel
navždy opustil

vážený pan

ZDENĚK JAHODA
(77)

Čest jeho památce!

Knihovna odměňovala statečné prvňáčky

Konečně bylo ráno 1. září 2025 a nastala proměna. Z dětí školou povinných se stali rázem školáci, kteří si svůj první den ve škole a i po škole užívali. Každý si hrdě nesl svůj kornout plný dobrot a v druhé ruce dárky, které dostali ve škole. A jak jsem poslouchala, tak odměna je neminula ani doma. V naší obci jsem vypátrala (a je to těžké vypátrat, protože některé děti mají odklad, některé děti dojíždějí na různé školy ve městě, některé jezdí

do sousedního města Hora Sváté Kateřiny) čtyři nové školáky: Klaudinka Hodková,

Stelinka Kondrová, Radeček Brusck. Malé nedorozumění nastalo, při gratulaci školačce Emilce Hotové, která ovšem už navštěvuje druhou třídu. Na obranu můžeme říci, že do první třídy začala chodit, když ještě nebydlela v naší obci, a to jsme netušili, ale to vůbec nevadilo, Emilka si také vybrala knížku a měla z ní radost.

Každý žák si mohl vybrat knížku podle svého zájmu, na památku jim knížku podepsal starosta obce. Všichni přejeme prvňáčkům hodnou paní učitelku, hodně usměvavých a veselých dnů prožitých mezi spolužáky a samozřejmě samé jedničky.

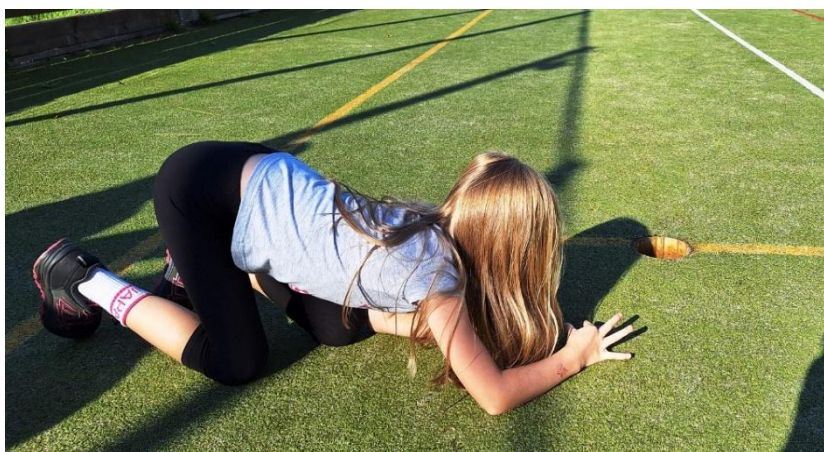
Naše ženy v Jindřichově Hradci

Náš Spolek žen ve dnech 16. 9. – 18. 9. se vypravil na poslední výlet v tomto roce do krásného historického města Jindřichův Hradec, který je památkovou rezervací. Procházely jsme se po náměstí a uličkami města, kde jsme obdivovaly gotické a renesanční stavby díky italským řemeslníkům. Prohlédly jsme si zámek (původně hrad), zajímavě působil kostel sv. Křtitele s přílehlým klášterem. Některé ženy se zajely podívat do 5 km vzdálené soukromé ZOO. Po putování tímto krásným městem jsme oddychovaly u rybníka Vajgar o rozloze 49 ha. Výlet splnil naše očekávání i počasí nám tentokrát přálo. Letošní loučení s létem se vydařilo opravdu náramně.

Za Spolek žen Miluška Malkusová

Ohlédnutí za Loučením s létem

Na úvod skvělé počasí nám slibovalo prima den. Zahájili fotbalisté v horském derby. Rozdali si to naši kluci s Kateřinou a Brandovem. No, mluvíme o klukách, ale někteří z nich už dávno odrostli dětským kalhotám. Ale ruku na srdce, vadí to někomu? My se umíme bavit v každém věku. Všechny kopálisty dirigoval rozhodčí, a dokonce se objevily i některé vyhrčené momenty. Inu je to sport. Nakonec vše skončilo v přátelské pohodě. Brandov vyhrál před Novou Vsí v Horách a Horou Sváté Kateřiny. To v kuličkách byla jiná pohodička. Jedenáctka malých hráčů a stejný počet velkých playerů. Věřte, nebo nevěřte, ale dostat pět kuliček do dílku, je někdy pořádný kumšt. Leckde už byl první problém, naházet kuličky

blízko jamky. A pak to jenom docvrknat. A tady byl někdy ten druhý problém. Kolem důlku to jenom svištělo, a ne a ne spadnout dovnitř. A jelo se na dvě kola. Ve statistikách se dokonce objevil i rekordní „nástřel“ 48. Ale i tak jsme se dopracovali k závěru. Největší dětskou čokoládu brala Anežka před Pavlínkou a Viktorkou. U těch velkých smetánku slíznul Jára, těsně následovaný Vladkou a vítěznou trojku doplnil Syny. A na závěr nejoblíbenější a divácky atraktivní Pivní štafeta. Velká pětka družstev v mužské části bojovala o cenné vteřinky. Minimální časové rozdíly mezi mančafy svědčily o velké bojovnosti a nasazení hráčů. Však také někteří ještě před soutěží pilně trénovali, aby měli ten správný nátlak. Všechny časy se pohybovaly kolem dvaceti vteřin, jenom „Hasiči“ ulétli na 16,55 a zaslouženě si vypili první místo. Dámy daly dohromady dva týmy, a tak si to „Horalky“ a „Rajdy“ rozdaly mezi sebou. Jen o tři sekundy vyhrály „Horalky“ a vítězné šáňo putovalo do jejich rukou. A nakonec v Malinové štafetě pro nejmenší se sešly „Sušenky“, „Jeřabinky“ a „Kokosy“. Tady vyhráli všichni, ale přeci jenom o ten kousíček vpředu zářili „Kokosy“. Vítězné taktiky a pitný režim se pak probíraly ještě do pozdních večerních hodin a v podstatě se už trénovalo zase na příští rok.

Jaroslav Dvořák, TJ Sokol NVH

Novoveský Spolek přátel dobrého moku se letos vydal poznávat historii, a to nejenom v podobě hradů a zámků, ale i v podobě jiné

Tedy v poznávání historie a současnosti malých pivovarů. Dlužno konstatovat, že poznávání je mnohdy velmi působivé a historicky zajímavé. Přičteme-li k tomu současné technologické možnosti výroby piva a odbytu piva nejenom v českých zemích, byli jsme velmi mile překvapeni nejenom výbornou kvalitou nefiltrovaných a nepasterizovaných různých pivních značek i druhů, které jsme měli možnost shlédnout i ochutnat, ale i rozsahem, kam všude tyto pivovary svoje piva vyváží.

Nejblíže nám byl oseký pivovar, který jsme spojili s prohlídkou osekého kláštera. Pokud jste na prohlídce osekého kláštera ještě doposud nebyli, udělejte si čas a běžte, neprohloupíte. O historii osekého kláštera psát by bylo nošením dříví do lesa, nakonec dnes je možné sehnat si dost publikací či odkazů, kde se dočtete o historii tohoto svatostánku mnohé. Zmíním pouze současnou situaci.

Klášter patří do Kongregace Nejčistšího srdce Panny Marie, v jejímž čele stojí cisterciácký klášter Sostrup v Dánsku. Matka představená Tereza je pověřena generálním opatem řádu k řízení pěti klášterů, mezi které náleží i oseký klášter. V současné době je klášter bez mnišského konventu. O chod kláštera se stará český Kruh přátel kláštera Osek.

Oseký pivovar

Oseké pivovarnictví je od svého počátku spojeno s Cisterciáckým opatstvím. První pochvalná zmínka o osekém pivu pochází z pera opata Knittla a je datována rokem 1645. V době barokní přestavby kláštera byl pivovar přesunut z prostor konventu do současných prostor hospodářského dvora kláštera. Léta páně 1701 se tedy začíná psát historie barokního pivovárku a sladovny. Pivovar byl postupně rozšiřován a modernizován a v sezóně 1901/02 dosáhl své ho rekordního výstavu 23.662 hl. Nasládlá vůně rmutů se Osekem vznášela až do roku 1946, kdy byl pivovar v důsledku poválečných událostí uzavřen. Poté pivovar sloužil jako sklad a stáčírna mosteckého pivovaru.

Po nuceném odpočinku, který trval bezmála 70 let je pivovárek opět v kondici a z varny se opět line omamná vůně povařovaného sladu a žateckého chmele. Pivovarské řemeslo je opět tam, kam patří, kde má kořeny, kde Genius loci rozdává mírou vrchovatou.

Další naše cesty vedly na zámek Žleby.

Pamatujete si například film z roku 1969 s názvem Slasti krále vlasti? S Jaromírem Hanzlíkem a Danielou Kolářovou a dalšími známými herci?

Tak ten film se částečně točil právě tady.

Anebo dnes již známé pohádky jako je pohádka Tři bratři r roku 2014 s hlavními hrdiny Tomášem Klusem, Vojtěchem Dykem a Zdeňkem Piškulou? I zde hrály kulisy zámku podstatnou část filmu. V neposlední řadě zmíním i další pohádku O vánoční hvězdě s Terezou Rambou a Vojtěchem Kotkem v hlavních rolích z roku 2020.

Zámek Žleby je poprvé připomínán roku 1289. Zakladateli gotického hradu byli páni z Lichtenburka.

Roku 1356 hrad koupil císař Svaté říše římské a český král Karel IV. V následujícím období jej zastavoval různým nájemcům panského či rytířského původu, kteří se zde v poměrně rychlém sledu střídali.

Při obléhání roku 1427 se hrad vzdal husitům, kteří ho z části pobořili a vypálili. Rozsah dnešního zámeckého komplexu je nepochybně dílem následné, pozdně gotické obnovy a přestavby hradu Jiřím z Vízmburka v polovině 15. století. Následně byly Žleby jednou z opor královské moci Jiřího z Poděbrad ve východních Čechách.

V rozjitřené době třicetileté války, která nepřála stavebnímu podnikání, vlastnil zámek Heřman Černín či Rudolf Trčka.

Roku 1754 se Žleby dostaly do majetku starého tyrolského rodu Auerspergů, v jehož rukou zůstaly až do 20. století. Této rodině byl zámek Žleby odebrán na základě dekretu prezidenta republiky č. 12/1945 Sb.

Ze zámku Žleby jsme se přesunuli do **Unětického pivovaru**.

A jak říká historie, tekutý chléb českého národa únětičtí sládci vyráběli už odnepaměti.

První doklad o tom pochází z roku 1557, kdy „dobré pivo vařili i kanovníci v Úněticích.“ Dodejme, že to byli kanovníci z pražské katedrály svatého Víta. Pivovar byl založen v roce 1710, protože právě tento letopočet stavitelé vytesali do kamenného sloupu.

Únětický pivovar vzkvétal a na konci 19. století už byl třetím největším pivovarem Smíchovského okresu. Únětické pivo se tehdy vařilo světlé i černé, v sudech i lahvích, a svou chutí a řízem dosáhlo proslulosti v širokém okolí. Podle svědectví pamětníků se svého času za nocí tajně vozívalo i do známé restaurace „U Holubů“ na Smíchově, kde jej čepovali jako pravé pilsenské.

Za první světové války výroba klesla a po krátkém oživení během první republiky pivovar v roce 1942 zastavil výrobu úplně. Po roce 1945 se sice zablýskalo na lepší časy, avšak po vítězném únoru byl pivovar vyvlastněn. Až v březnu 2010 se do znovuzrození pivovaru pustili manželé Tkadlecovi z nedalekých Roztok u Prahy.

V září téhož roku byla založena akciová společnost Únětický pivovar, která objekt koupila a přestavěla tak, aby vyhovoval dnešním předpisům, přitom ale zůstala zachovaná jeho původní krása i atmosféra.

Dnes je pivo z Únětic znovu oblíbené nejen v desítkách restaurací a hospuděk v Praze. Citlivě zrekonstruovaný pivovarský výčep s útulnou zahrádkou, teplou kuchyní a pivem čepovaným rovnou z tanku se stal vyhledávaným místem výletníků pěšky, na kolech i autobusem ze široka daleka. O čemž jsme se mohli přesvědčit.

V pořadí třetí návštěva historických kulís nás dovedla na zámek Kynžvart.

Pokud si vybavíte film Kdyby tisíc klarinetů s mnoha známými herci a zpěváky, jmenuju kupříkladu Waldemara Matušku, Hanu Hegerovou, Karla Gotta a další. Pak se vám vybaví parkové kulisy právě tohoto zámku.

Nad městem Lázně Kynžvart se mezi Šibeničním vrchem a Špičákem vypíná Hradní vrch se zříceninou středověkého hradu. Zbytky obvodových zdí vymezují obvod předhradí a horního hradu s dosud dobře zachovanými zbytky strážní věže s hladomornou. Kynžvartský hrad byl původně královského založení. Byl vybudován za přemyslovského krále Václava I.

V roce 1322 připojil český král Jan Lucemburský město Cheb a celé Chebsko k Českému království. Pomezí hrad Kynžvart (název v překladu znamená vlastně "Královská varta" či "Králova stráž") se v pozdějších sporech mezi Karlem IV. a Ludvíkem IV. Bavořem přiklonil na stranu římskoněmeckého krále a proti Karlovi IV. Kynžvartský hrad pak patřil pánům z Plavna. Během husitských válek stál kynžvartský pán Jindřich z Plavna při králi Zikmundovi Lucemburském. Někdy mezi lety 1585-1597 byl v údolí pod kynžvartským

hradem postaven renesanční zámek. Jeho přesná podoba dnes už není známa a neznáme ani žádné dobové vyobrazení zámku. Kryštof Jindřich mladší z Cedvic se však aktivně zúčastnil stavovského povstání proti císaři Ferdinandovi II. Po bitvě na Bílé hoře bylo jeho kynžvartské panství konfiskováno, v roce 1623 (23.5.) propůjčeno a v roce 1630 postoupeno pěti bratřím Metternichových.

Metternichům pak kynžvartské panství i s ruinami hradu na kopci a nově postaveným zámkem v údolí patřilo až do roku 1945. A tady musím zmínit jedno jméno, které jsme se učili jako děti školou povinné v hodinách dějepisu. Kníže Metternich. Kníže, který spoluvytvářel dějiny v polovině 19. století v Evropě.

Clemens Wenzel Lothar Johann Nepomuk, 2. kníže von Metternich-Winneburg byl nepochybně nejslavnějším majitelem kynžvartského zámku a panství. Od roku 1809 byl ministrem zahraničí a v letech 1821-1848 kancléřem "habsburského domu, dvora a státu". V roce 1813 byl povýšen do dědičného knížecího stavu. V jeho režii probíhal Vídeňský kongres (1814-1815), který upravil mezinárodní vztahy soustavou smluv po porážce Napoleona.

Kancléř Metternich bydlel převážně ve Vídni. Starý barokní

kynžvartský zámek už nevyhovoval kancléřovým nárokům na reprezentaci, a tak byl v letech 1820-1839 přestavěn ve stylu vídeňského klasicismu. Vynikající vídeňský architekt Pietro Nobile přitom musel respektovat množství kancléřových návrhů a náročných požadavků. Realizace plánů nebyla nijak levná záležitost. V září roku 1822 poskytl Metternichovi bankéř Salomon

Rothschild osobní půjčku 900 tisíc zlatých (tj. asi 45 mil. €), splatných na 12 let s pětiprocentním úrokem. Výhodná půjčka se bankéři vyplatila - o šest dní později dostalo všech pět bratrů Rothschildů dědičný titul rakouských svobodných pánů. Metternichovi zase půjčka pomohla přestavět kynžvartský zámek, investovat kapitál do velkostatků v Kynžvartu a v Plasích a ještě vložit téměř půl miliónu zlatých do rozsáhlých nákupů šperků, mincí a uměleckých sbírek. Byl znám i jako velký milovník zvířat. Což se projevovalo kupříkladu i tak, že myši nebyly chytány do pastiček, ale kníže je raději krmil. I nu, proti gustu, žádný dišputát. Na počátku revoluce v březnu 1848 kancléř podal demisi. Tříletý dobrovolný exil trávil v Londýně. Po návratu až do

své smrti 11. června 1859 pobýval často na Kynžvartu. A je pochován v Plasech.

Z Kynžvartu do **Kynšperského pivovaru** je krátká cesta. V podstatě skoro za humny se nalézá tento pivovar.

Tradice vaření piva v Kynšperském pivovaru sahá až do roku 1595, kdy císař Rudolf II. udělil městu Kynšperk nad Ohří samostatné várečné právo. Největší rozkvět pivovar zažil v roce 1840 příchodem panského rodu Haasů z Haasenfelsu (Zajíc ze Zajícovy skály)

V roce 2011 začala rozsáhlá rekonstrukce areálu a v dnešní době je v provozu pivovar.

Kynšperské pivo je jedinečné díky používání vysoce kvalitních surovin pocházejících z přesně vymezených oblastí, klasické technologii a postupu výroby, a v neposlední řadě i pivovarské tradici v Českých zemích.

Za Spolek přátel dobrého moku sepsal Karel Novotný

Tvořilky

Po letní pauze jsme se zase sešly ve spolku Tvořilek, kdy jsme se rozhodly pokračovat v Macramé, tentokrát jsme „oplétaly“ různé sklenice a dělaly z nich vázy, či lucerny. U této techniky určitě ještě nějakou dobu zůstaneme, protože nás to vyloženě baví a je tolik věcí, co se dá touto technikou dělat. Samozřejmě opět vyrobíme dekorace na zastávky, aby nezůstaly dlouho holé a bude následovat i vánoční výzdoba.

Jako každý rok bychom také chtěly nabídnout výrobu dušičkových mís pro naše spoluobčany. Ceny zůstávají stejné jako loni: malý květináč 120,- Kč, střední květináč 150,- Kč a plastový truhlík 200,- Kč.

Objednávat můžete formou SMS na tel. číslo: 777 347 895 Eva Nirodová nebo 602 824 832 Radka Malkusová. Objednávky přijímáme do 24.10., v následujícím týdnu 27.-31.10. bude probíhat distribuce.

Eva Nirodová – předsedkyně

Máme většinou už dovolenou vybranou, ale co třeba tip na víkend či příští rok

Levoča město prodchnuté historií. Leží ve východním Slovensku v Prešovském kraji. První zmínka již pochází z roku 1249. V centru města leží historické náměstí Mistra Pavla s více než padesáti gotickými, renesančními a raně barokními domy. V budově radnice sídlí i Spišské muzeum. Jeho expozice je věnovaná historii města od jeho vzniku až po současnost. Před budovou radnice je také umístěna **kovová klec**. Jedná se o pranýř ze 16. století nazývaný **klec hanby**. Vedle budovy radnice stojí kostel sv. Jakuba, národní kulturní památka a **druhý největší kostel na Slovensku**. Byl postaven v roce 1400. **Levoča byla díky krásným historickým památkám 28. června 2009 právem zapsaná do Seznamu světového kulturního dědictví UNESCO.** Na začátku července se zde koná tradiční

Levočská pouť, a to na Mariánské hoře, nejstarším, navštěvovaném poutním místem východního Slovenska.

Do **obce Frýdštejn** se pohodlně dostanete autobusem (z Turnova či Jablonce nad Nisou) či autem. Z parkoviště na začátku vesnice je to k **hradu Frýdštejn** přibližně 1,2km. Tato zřícenina skalního hradu určitě stojí za návštěvu. Je známá z pohádky **O princezně Jasněnce** a létajícím ševci – bydlely tam filmové čarodějnice, které věznily princeznu Jasněнку. Toto místo je zahaleno řadou tajemství. Neví se přesně, kdy byl hrad postaven, jak se do něj vcházelo ani co vedlo k tomu, že byl již koncem 16. století opuštěn. Zpřístupněn byl každopádně až v devadesátých letech dvacátého století, a tak nahlídnete do vytesaných světniček a sklepů včetně místnosti, jež původně

zřejmě sloužila jako kaple. Cesta vedoucí k hradu je vhodná i pro kočárky.

Máte rádi pohádku **O statečném kováři**? Zkuste si vybavit scénu, v níž se trojice odvážných chasníků v čele s Pavlem Křížem blíží k tajemné zřícenině hradu. Tím byl právě **Siroťčí hrádek**, mimořádně fotogenická gotická památka ležící kousek od Mikulova nad vsí Klentnice. Za svůj název vděčí hrádek švábskému rodu Wehingenů, jejichž jedna větev se přestěhovala v první polovině 13. století z Rakous na Moravu a k níž patřil jistý Siegfried Sirotek, jenž jej založil. Hrádek pak byl koncem 16. století prohlášený za pustý a z dlouhého spánku ho probudili až o mnoho set let později po romantice lačníci turisté. Stezka k hrádku vede po červené turistické značce z obce Klentnice.

Zlenice – nedaleko hlavního města poblíž **Hrusic v Ladově kraji** se nalézá zřícenina hradu Zlenice, lidově zvaném **Hláška**, jehož silueta je známá z mnoha Ladových obrázků. Hrad byl založen ve 14. století a zcela opuštěn již ve druhé polovině 15. století. Od roku 2014 zásluhou místního občanského sdružení, které se snaží, aby nezmizel

v propadlišti dějin, vede k ruině dřevěný most vybudovaný nad pozůstatky hradního příkopu, který tak nahradil někdejší most padací. **Dřevěný most vedoucí ke hradu Zlenice byl před lety oceněn v soutěži:** Cena cechu klempířů, pokrývačů a tesařů ČR a získal třetí místo v kategorii Nejlepší tesařské dílo roku 2014. Na úpatí **Krušných hor**, nedaleko lázeňského města Teplice **ve městě Duchcově**, si udělali své **sídlo vodníci, hastrmani a jiné pohádkové bytosti**. Procházka vás provede pohádkovým příběhem vodníků, lidí, čertů i princezen, jehož se mohou

aktivně účastnit všichni návštěvníci. Jak to v pohádce vypadá, když se v jeden den narodí malá hashrmanka, vodníček i ve mlýně malá Anička? **Všechno zjistíte v Duchcově**. Podíváte se do vodnické kuchyně, do čertovského sklepa a ve vodním světě se děti potěší živými rybami. V pohádkové škole se děti naučí písničku a za odměnu dostanou **vysvědčení s vodnickou omalovánkou**.

Milešovka, 837 mn. m., hora hromová, deštivá, větrná, potvora klouzává! Sošná a elegantní, v hustém sevření zeleného stromoví. Cesta kamenitá, botky nešetří. Kudy nahoru? Ideální je zaparkovat pod Bílkou, vesničkou severně od Milešovky. Mineme kapličku, kterou tu kdysi postavili kvůli

rvačce dvou feudálů na honu, přičemž jeden byl zabit a druhý, jak jinak skončil v žaláři. Dále postupujeme špalírem soch a dalších betonových soch tzv. Cestou přátelství. A už míříme do lesa, a tady pozor – po vytrvalých deštích bývá cesta jedna velká klouzačka! Asi po kilometru se dostaneme na kameny a máme vyhráno. Magii hor umocní divoce pokroucené kořeny stromů a vystupující obnažené kořeny. A jsme nahoře, kde se v pátek odpoledne a o víkendu otvírá bufet, je tu nocležna a plno zajímavostí na informačních tabulích. Dozvídáme se, jak je to s mraky, a naučíme se poznávat jejich druhy. Přečteme si leccos o zdejší fauně a flóře. Na Milešovce věčně fouká a je horou s nejvyšším počtem srážek v Čechách. **Několikrát na Milešovku zavítal básník Goethe, pruský král Fridrich Vilém III s přírodovědcem Humboldtem, ale také i Karel Hynek Mácha, Jaroslav Vrchlický.** Všem tato větrná hora učarovala svým kouzlem a tajemností. Trasa je dlouhá 2,6km. Převýšení 372 m.
Jana Dvořáková

Knižní novinky z celého světa

Tíha viny – Hans Rosenfeldt, Micha el Hjorth, - Vanja Lithnerová bojuje o záchranu svého o oddělení, ovšem pověst kriminalistického týmu utrpěla poté, co byl jeden z jeho členů odhalen **coby sériový vrah**. Zatímco se všichni snaží obnovit vzájemnou důvěru, na prasečí farmě u Västerasu je nalezena zavražděná starší žena. Vše nasvědčuje tomu, že zločin byl spáchán se zvláštním záměrem: upoutat pozornost kriminálního **psychologa Sebastiana Bergmana**, který od policie odešel. Nikdo si není jistý, co jeho návrat do týmu způsobí

Emma – Jean Reno – Emma, mladá masérka z Bretaně, přijme nabídku školit personál luxusního wellness resortu v exotickém Ománu. **Cesta, která jí měla nabídnout profesní zkušenosti, se rychle promění v napínavý thriller**. Emma se ocitá v srdci spletitých politických intrik, stává se pěšákem v nebezpečné hře tajných služeb a zároveň poznává lásku, která je stejně omamná jako riskantní. Příběh zaujme nejen svou dynamickou zápletkou plnou zvratů, ale i hlubokým pohledem do nitra hlavní postavy. **Emma je hrdinka nové generace** – silná, ale zároveň zranitelná, rozhodná a empatická.

Žádné dobré zprávy – Michal Sýkora – Co mají společného loupežné smrtelné přepadení studentky a vražda ukrajinské profesorky historie, jež do Česka utekla před válkou? A zemřel vynovač konspiračních teorií skutečně přirozenou smrtí? Bývalá policejní komisařka Marie Výrová se po tragickém vyústění svého posledního případu rozhodla věnovat jen rodině a výuce na právnické fakultě a už se nikdy neplést do žádného vyšetřování. Jenže se jí ozve starý kamarád s prosbou... A tak se **komisařka Výrová ocitá na stopě bezcitného sériového vraha**.

Malý princ /The Little Prince/ dvojjazyčná kniha pro začátečníky od Antoine de saint-Exupéry, který je autorem nadčasového příběhu o malém princovi, který lze číst jako pohádku, alegorii i symbolický existenciální román. **Kniha byla poprvé vydána v roce 1943.** A od té doby se Malý princ dočkal překladů do více než 360 jazyků a je **po Bibli druhou nejprekládanější knihou na světě**. **A máme ji v knihovně.** Stejně tak jako knížky Příšerky s.r.o., Štístko, Na vlásku, Auta od Walt Disney. **Pro malé školáky máme připravené knížky jako ABECEDA – příběhy zvířátek od Aleny Schejbalové a Máme rádi písmenka od Jiřího Bartoše.** Obě knížky pro malé školáky jsou nádherné. Přijďte se podívat. Také v knihovně najdete knihu pro ty malé předškoláky, kteří rádi počítají. Včelka Adélka se učí počítat – malá včelka radost má, protože už čísla zná. Tečky skvěle počítá, sčítá nebo odčítá.

Balení knih máme za sebou, ale pokud se přihodí nešťastná náhoda, knihy balíme po celý rok. Stačí zavolat na č. 604158974 a domluvit se na termínu, aby učebnice zase druhý den byla obalena a paní učitelka spokojená.

VOLBY DO POSLANECKÉ SNĚMOVNY PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

3. 10. 2025 od 14.00 h do 22.00 h

4. 10. 2025 od 08.00 h do 14.00 h

**Volební místnost se nachází na OÚ
Nová Ves v Horách v zasedací místnosti, v přízemí.
Není zajištěn bezbariérový přístup.**

**Volič může požádat ze závažných, zejména
zdravotních důvodů, Obecní úřad Nová Ves v
Horách a ve dnech voleb okrskovou volební komisi
o to, aby mohl hlasovat mimo volební místnost.**

Zpravodaj vydává Obec Nová Ves v Horách, se sídlem Obecní úřad, Nová Ves v Horách 33, 435 45, tel. +420 476 113 156.

Redakční rada: Ing. Radka Malkusová (rama) - šéfredaktorka, Jana Dvořáková (jd), Eva Nírodová, Jaroslav Dvořák, redaktoři.

Registrační číslo MK CR E 18217. Vychází jako občasník územního samosprávného celku v nákladu 200 kusů.

www.novavesvhorach.cz, e-mail: info@novavesvhorach.cz

Neoznačené fotografie: Obecní úřad Nová Ves v Horách. ZDARMA.

